

В ПАМЕТ НА СВЕТИ АНДРЕЙ, АРХИЕПИСКОП КРИТСКИ

Св. Андрей се родил в Дамаск през VII век. До седемгодишна възраст бил нем. Но веднъж, след като се причастил със св. Тайни, той бил изцерен по чудесен начин. Оттогава момчето започнало да се учи с голямо усърдие. Особено обикнало да чете божествените книги. Когато навършило 14 години, родителите му го завели в Йерусалим. Там св. патриарх Софроний го приел в църковния клир. Андрей водил най-строг живот. Всички го обикнали за неговата кроткост и добродетели. През негово време арамите превзели Йерусалим. Но и след това печално събитие Андрей останал да живее в светия град.

В 680 г. бил свикан в Цариград Шестия вселенски събор против монотелитската ерес. Монотелитите признавали в Христа една божествена воля. С това те изопачавали св. Евангелие, което признава Господа Исуса Христа едновременно за Бог и човек. Лъжеучението било осъдено от събора. В числото на най-ревностните защитници на евангелската истина бил и св. Андрей. Йерусалимският патриарх го пратил на събора, понеже Андрей, вече архидякон, бил твърде известен с широкото познание на Свещеното Писание, с голямото си благочестие и дълбока мъдрост.

След като се върнал от Йерусалим подир завършването на събора, Андрей се предал на молитва и богоугодни дела. Той се грижел за бедните, странниците и болните и на всички служел с усърдие и любов. След известно време бил назначен за архиепископ на остров Крит. Той мъдро управлявал паството си, като го поучавал чрез назидателно слово и добър пример. По време на неговото

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

светителствуване остров Крит бил нападат от сарацини. Андрей непрестанно се молил Богу да запази верните си чеда. Сарацините се оттеглили. Благодарните християни отдали това на усърдните молитви на своя архиепископ Андрей.

Веднъж Андрей бил повикан в Цариград по църковни дела. На връщане той предумнал близката си смърт и казал на своите спътници, че няма вече да види Крит. Действително, като стигнал до остров Митилин, Андрей заболял и тихо предал Богу дух. Това било около 720 г.

Св. Андрей Критски оставил няколко съчинения с духовно съдържание: беседи на разни празници, канони и празнични стихирни. Особено известен е Великият канон на св. Андрей Критски. Той се чете на части в първите четири дни на Великия пост, а цял се чете в сряда на петата великопостна седмица. В тези богослужебни песни се изразява дълбоко покаяние и духовно съкрушение за греховете.

Този Велик канон бил донесен от св. Андрей в Цариград заедно с повествованието за живота на св. Мария Египетска, написано от йерусалимския патриарх Софрония. Тогава тия две творения били включени във Великопостната служба.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).